

linqui contra potentiores, non subsistit. Et sic practicatur in Treviratu, ubi jurant Advocati, Thro Churfürstl. Gnaden treu, und hold zu seyn, Dero Vortheil, und des Erz-Stiftes hohe Gerechtsamen niemalen zu bestreiten, vielmehr aber besten Fleisses zu verthägigen. *Hof-Gerichts-Ordnung part. I. Tit. 7. §. 16.* Proinde petitunt prius veniam, si quis defendantus veniat contra prætensiones Cameræ, vel aliorum officiorum electoralium: hædunt itaque conscientiam suam illi, qui, saltem clanculum, pro collegiis, & monasteriis &c. elaborant scripta contra Electoralia jura: nec relevat eos, quod credant, iniquas esse Syndicorum Cameræ adversus subditos prætensiones; quia, sine verid manum abstinere debent à contingendis iuribus Principis, cui fidelitatem jurârunt. *Vid. §. seq. num. 3. lit. b.*

§. II.

Quinam postulare possint, vel non?

I. **C**AUSIS patrocinari, *de genere* quidem *permisorum*, sive (quæ phrasis Iectorum eadem est) *juris prohibitorii* est, ut per se licet omnibus, qui non prohibentur expressè: sed

sed non penitus
potia de genere
iſc. procons. *

* Non enim sufficit,
dimibus, quos in L
retuit Prætor: sed
littates bone person
nus aspirantium.
nec dicasteriis rejici
tuli, id est, autho
subscripta: Vid. Se
cici ordinatio Consig
fane consultissimè;
lare affectant, hiul
id quod in supremâ
testatur HUBERUS
Philosophiae Professor
ab advocate suo im
rum, quæ pro se
non posset, proinde
penitet, responsum
verba facere, quām q
! Repellunt autem al
1) Conditio statū
(2) Monachum, non
mononico: nisi p

sed non penitus omnino, sicut sunt alia negotia de genere permissorum. l. 9. §. 2. ff. de offic. procons. *

* Non enim sufficit, non esse aliquem *de tribus illis ordinibus*, quos in l. 1. §. 1. 3. 5. 7. ff. h. t. postulare vetuit Prætor: sed desiderantur præterea *positivæ qualitates bonaæ personarum*, ad hoc magni momenti munus aspirantium. Quam ob rem in plerisque Germaniae dicasteriis rejiciuntur omnia exhibita, nisi à *legali*, id est, authoritate publicâ recepto *advocato*, subscripta: Vid. Sereniss. Elect. Trevir. Franc. Ludovici ordinatio Confistor. de anno 1722. §. II. idque sanè consultissimè; ne judices tot aliorum, qui postulare affectant, hiulcis scribilationibus molestentur; id quod in supremâ Frisorum curiâ tam rigidè servari testatur HUBERUS hic num. 8. ut, cum quidam Philosophicæ Professor, variorum criminum accusatus, ab advocate suo impetrare quorundam argumentorum, quæ pro se credebat militare, propositionem non posset, proindéque veniam dicendi ad tribunal petiisset, responsum acceperit, *nemini in judicio licet verba facere, quam qui jus postulandi accepisset.*

2. Repellunt autem ab honore Togæ

- a) *Conditio statûs* (1) *Servum* l. 32. ff. de R. J.
 (2) *Monachum*, non solum *in foro seculari*, sed etiam
in canonico: nisi pro utilitate sui monasterii hoc ei

im-

imperaret Abbas. *Can. 35. XVI. q. 1.* quem canonem quoque ad *Canonicos regulares*, proindeque ad quoscunque Religiosos, pertinere declaravit *Cap. 2. b. t.* (3) *Clericum in sacris ordinibus constitutum, quoad iudicia sacerularia, imò & in minoribus positum, si stipendiis ecclesiæ sustentetur. Cap. 1. b. t. Conf. l. 41. C. de Episc. & Cler. l. 23. C. de Testam.* in quibus dicitur, Clericis opprobrium esse, si peritos se velint ostendere disceptationum forensium. *Excipe:* Nisi Clericus suam causam persequeretur, vel ecclesiæ suæ, aut miserabilium personarum, quæ proprias causas administrare non possunt. *Cit. cap. 1.* vel, si pro personis propriis coniunctis sanguine, vel affinitate, immineat necessitas. *Cap. 3. b. t.*

Additio. Hæc præprimis observabit *Sacerdos*; cùm sacerdotis sit officium, nulli nocere, omnibus autem veile professe. *cit. cap. 3.* Si enim non potest subveniri alteri, nūsi alter lœdatur, commodius est, neutrum juvari, quam gravari alterum. *Can. 10. XIV. q. 5.* Imò *Episcopus, universique Sacerdotes*, nec pro ecclesiâ, nec pro se ipsis (excepto crimine publico) deberent postulare, sed habere advocatum; cùm ad solam laudem DEI, honorumque operum actiones constituantur, & ne, dum humana lucra attendunt, æterna premia perdant. *Can. 3. V. q. 3.* Quod vel maximè procedit, si propter sollicitationem causarum negligi deberet bonum longè majus residentiae.

b) Sexus

b) *Sexus feminina*
sis se immisceat, r.
l. 1. §. 5. ff. b. t. l.
prohibito dedit
que invercundè
quietavit.
c) *Etas minorem*
enim etatem, si in
tam prætor est rati
quæ etate, aut pa
publice de jure re
Additio. Minor 25. a
vocatorum relatus
pro semetipso, cauf
ei curator; id quo
contrariae, videlicet
advers. rem. jud. l.
git. person. stand. l. 4
ditur, aut si non vide
l. §. 3. ff. b. t. restri
25., solorum mag
num advocatus esse
d) *Sensuum defi*
non qui tardè exa
arg. §. 2. Inſt. Qui
cretum prætoris ex
(2) *Cecum*, id est

- b) *Sexus fœminam*, ne contra pudicitiam alienis causis se immisceat, néve officiis virilibus fungatur mulier. *l. 1. §. 5. ff. h. t. l. 2. ff. de R. 7.* Causam edicto huic prohibitivo dedit *Carfania*, improbissima fœmina, quæ inverecundè postulans magistratus plurimùm inquietavit.
- c) *Ætas minorem 17. annis. l. 1. §. 3. ff. h. t.* Hanc enim ætatem, si *in totum completa fuerit*, moderatam prætor est ratus ad procedendum in publicum; quâ ætate, aut paulò majore, fertur *Nerva filius* et publicè de jure responsitâsse.

Additio. Minor 25. annis, major 17., in canonem Advocatorum relatus, non tantum pro aliis, sed etiam pro *semetipso*, causam orare potest: dummodò assistat ei *curator*; id quod solùm evincunt leges in speciem contrariæ, videlicet *l. 45. §. 2. ff. de re jud. l. 4. C. si advers. rem. jud. l. 11. C. qui dar. tutor. l. 2. C. qui legit. person. stand. l. 4. C. de auth. præst. tunc enim satis defenditur*, aut, si non videatur esse defensus, necesse erit, legem *l. §. 3. ff. h. t.* restringere, ut major 17. annis, minor autem 25., solorum *majorum*, non *minorum*, & *pupillorum* advocatus esse posset.

- d) *Sensuum defectus* (1) *Surdum*, nempè eum, non qui tardè exaudit, sed, qui prorsùs non audit. *arg. §. 2. Inst. Quib. non est permis.* quia surdus decretum prætoris exaudit non potest. *l. 1. §. 3. ff. h. t.* (2) *Cæcum*, id est, utrisque luminibus orbatum (monoculi

noculi enim, & lusci plures sunt) quia magistratus in signia revereri non potest. *Ibid.* §. 5. Hodiè tamen, cùm plurimos labores conficiant advocati Germanorum in ædibus, surdus poterit deservire partibus scribendo, cæcus dictando libellos: & tanto minus hæ calamitates supervenientes advocationum semel receptum togâ exuent. Certè Joannes Baptista PELINGOTUS per plures annos in cæcitate exercuit advocationem, teste THOM. *Aet. de privil. infirm. part. I. Cap. 21. num. 16.*

Additio. De muto nihil est in textu: quoniam non opus erat apud Romanos, ubi desideria ore tenus proponebantur, hunc lege removere: posset tamen ex accidente factus mutus in illis judiciis, ubi scripturis potius, quam lingua concertatur, dispensativè admitti.

e) *Turpitudo personæ* (1) *Passum corpore muliebria*, sive mastupratum, voluntariè. *I. I. §. 6. ff.*
b. t. (2) *Passum se honorari in arenâ*, aut cum bestiis luctatum: *ibid.* (3) *crimine damnatum*: *ibid.* (4) *onnem infamem*. *I. cit. §. 8.* cùm toga sit dignitas; infamibus autem portæ non pateant dignitatum. *R. J. 87. in 6.* (5.) *Lucrorum aucupem*. *I. 16. §. 5. C. h. t.*

f) *Catholicæ fidei defectus Paganum, Judæum, & hæreticum*: * quia oportet advocationum esse imbusum Catholicæ religionis mysteriis. *I. 8. C. h. t. I. 15. C. de Episc. aud. Nov. 144. cap. 2. vers. præterea.* quibus legibus sublata est *I. 24. C. Theod. de Jud.*, quæ Judæis, liberalibus studiis institutis, exercendæ advocationis non interclusit libertatem.

* In

In judiciis mixta antiquam Imperii rum novarum toleranter advocates: utilis, que promiscue communi idoneum & patrocinaturis
g) Censura excommunicatione majore. Cuique judices seculari ut ipsi talem à patrosum de notoriis Clelii et intelligentum; possit excommunicare ejusmodi hominem.
h) Pœna (1) Eum nationabili causâ, hoc de anno 1495. §. 23 si in hac favitate pecatione interdictum quoque Praesides interdictum prime, ff. de pœn.
i) Equilibrium adveniente lic potest, patrosum Additio. Judex quoque sit meritum nobilità parte consistant;

* In judiciis mixtæ Religionis per Germaniam, præter antiquam Imperii Religionem, quæ Catholica est, duarum novarum toleratarum professores admittuntur inter advocatos: ut nec in auditoriis Catholicorum illis, quæ promiscuè sinunt postulare quemlibet de jure communi idoneum, exceptio hujus defectus prædictis patrocinaturis opponi potest.

g) Censura *excommunicatum*, scilicet excommunicatione maiore. *Cap. 3. de Sent. excom. in 6.*, possuntque judices seculares censuris ecclesiasticis compelli, ut ipsi talem à patrocinando repellant: quod non solum de notoriis Clerici percussoribus, aut denunciatis, est intelligendum; sed de quovis alio, cui probari possit excommunicatio, ne dehonestetur Toga per ejusmodi hominem.

h) Pœna (1) Eum, qui jussus patrocinari, absque rationabili causâ, hoc detrectavit. *I. 7. C. b. t. Ordin. Cam.* de anno 1495. §. 23. (2) Qui paetus est de quotidianis, si in hac saevitate permanserit. *I. 5. C. eod.* (3) Advocatione interdictum: moris est enim, advocationibus quoque Praesides interdicere: & nonnunquam *in perpetuum* interdicitur, nonnunquam ad *tempus*: *I. I. princ. ff. de pœn.*

i) *Æquilibrium advocationis potentiorum tot. tit. C.* ne lic. potent. patroc. litig. præst.

Additio. Judex quoque providebit, ne hi, quos in foro aut meritum nobilissimos fecerit, aut vetustas, in unâ parte consistant, aliam à rudibus, atque tyronibus

bus necesse sit sustineri; sed æquilibrium servetur. l. 7. C. b. t. Hodie istud non curant amplius judices nostri, nisi forte in *criminalibus* debeant; quia causæ apud nos non *declamationibus* defenduntur, sed *scripturis*; ut facilè imbecilliiori advocato suppetias ferat auxiliator peritus; ne dicam, sàpè veterans, & famâ hilariores Causidicos superari solertiâ juvenum.

Vid. g. i.

k) Muneris incompatibilitas *Judicem* l. 6. princ. C. b. t. Potest tamen judex, aut assessor *primæ instantiæ* esse patronus *triumphantis partis* in *secundâ appellatio-*
nis: de quo BRUNNEMAN. in d. l. num. 6.
sanè non dubito, quin is, qui in primâ instantiâ judex
fuit, in secundâ instantiâ patronus fieri possit. Con-
sentient CAPELLA THOLOSANA decis. 278. AN-
TON. FABER in Cod. b. t. definit. I. WURMSER.
lib. I. Tit. I. observ. 7. id quod tum ad ipsius judicii
 à quo existimationem pertinere videtur, cui sémper
 honestius est, confirmari sententiam, quàm reforma-
 ri; tum verò ad hoc, ut vera causæ momenta judicii
 altiori eò melius proponantur; id quod aliquoties
 cum bono eventu accidisse meminimus. Dixi: *Tri-*
umphantis partis: infame quippe foret, *parti victæ*
 patrocinari, & propriam impugnando sententiam fa-
 teri turpitudinem. Et hoc verum est, tametsi aliquis
 assessor, vel scabinus majoribus collegii sui suffragiis
 dissensisset; quia nihilominus & ipse taliter sententiâsse
 censetur. Arg. tot. tit. de his, quæ fiunt à maj. part.
 capit.

Ad-

>Additio. De rigore tempore esse assessor suo judicio, sed ne cùm satís abundéque quis perfectissimè fungi, ne, cùm aliq. bene peragat. Ibid. quis vult esse causidicus pore agendi, sibi sciens est: nec putet quod trahit, cùm ipse temperit jus sedendi veris Germaniae parget, ut, qui sunt Scabini in uno dicasticos in ceteris; quia autoritas horum viribus inspirat metum cordate ausint obviari pl. i. suprad. In eascurum patronis, convenient; cùm plur. cogitare malumus, Sceniff. Elector. T. pro Consistorio eccl. § VI. sub gravi pœnitenti Trevirensi, au- wiffluentes, à mudi ibidem pendente;

Additio. De rigore Codicis non potest aliquis eodem tempore esse *assessor*, & simul *advocatus*, nendum in *suo judicio*, sed neque *in alieno*. I. ult. C. de *assessor*. cùm satè abundéque sufficiat, vel per advocationem *causis* perfectissimè patrocinari, vel *assessoris* officio fungi, ne, cùm aliquis ad utrumque festinat, neutrum benè peragat. Ibid. & l. 6. §. ult. C. h. t. ubi : *Quisquis vult esse causidicus*, eam solam, quam sumet tempore agendi, sibi sciet esse personam, quousque causidicus est : nec putet quisquam, honori suo aliquid esse detractum, cùm ipse necessitatem elegerit standi, & contempserit *jus sedendi*. Confuetudo tamen, sicut in diversis Germaniae partibus, ita etiam in Treviratu, vigeat, ut, qui sunt Consiliarii aulici, *Assessores*, aut *Scabini* in uno dicasterio, agant *advocatos*, vel *syndicos* in ceteris ; quæ sustineri potest, dūmne nimia authoritas horum virorum *advocatis* ex adverso minoribus inspiret metum reverentiale, quò minus eis cordatè ausint obviare. Arg. eorum, quæ dicta sunt ad lit. i. suprà. In eodem verò tribunali mox stare cum *causarum patronis*, mox sedere cum cojudicibus, non convenit; cùm plura post se trahat incommoda, quæ cogitare malumus, quām scribere. Itaque ordinatione Sereniss. Elector. Trev. FRANCISCI LUDOVICI pro Consistorio ecclesiastico de anno 1722. cautum est §. VI. sub gravi pœnâ, ut omnes personæ, consistorium Trevirens, aut commissariatum Confluentinum constituentes, à munere *advocati*, aut *sollicitatoris* in *causis ibidem* pendentibus abstineant.

C 3

3. Re-

Wj. 2

3. Retrahere etiam aliquos debet, ne *contra certas personas* auxilium advocationis præbeant

a) *Bona fides eum*, qui uni semel exhibuit opem, ne in *eadem*, vel *connexâ causâ* defendat ejusdem adversarium; sicque se ipse faciat *prævaricatorem*. I. 4. §. 4. ff. de *bis*, qui *notant. infam.* Conf. I. 1. C. de *advoc.* I.

Vij. g. 3

b) *Conjunctio, gratitudo, & fidelitas, junctim, vel divisim* (1) *Quibus non licet agere testimoniū contra certas personas: non enim minus intendit nocere advocatus, quam noceat testis contrarius.* (2) *Donatarium contra donatorem, ne huic damnum inferat in corpore, aut fortunis, contra l. ult. C. de revocand. donat.* (3) *Vassallum contra dominum: quia vasalliticus nexus integrum, & perfectum in se continet fidelitatem.* II. Feud. 7., quæ non patitur, ut vasallus sit in consilio, vel auxilio qualibet contra dominum. Conf. II. Feud. 24. §. 2. II. Feud. 33. §. 1. vers. similiiter. II. Feud. 6. verbo: *utile, ne sit in damno in suis possessionibus* (4) *Subditum contra dominum, quia juravit huic non tantum subjectionem, sed etiam defensionem:* (5) *Clericum, ne postulet saltem contra illam ecclesiam, à quâ beneficium obtinet; alias poterit eo spoliari.* Cap. 3. b. t. Hoc ad similitudinem. I. 2. C. de *advoc.* I. quæ Curialibus quidem permittit caufidicorum fungi officiis; ita tamen, ut non *contra rempublicam civitatis, in quâ honorem hunc consecuti sunt, eis adesse permittatur.*

Ad-

Additio. Dicta debet premis Magistratibus dicti: nam citra omnia inferiores personae dices illius judicii, in licet etiam isti fortalenter advocatos: ceteris, non fidelitas. in ordin. Scabiali Tuit quemvis advoco habeat, und ihn heißen sein Wort getreulich thmercatores: Bürger men des Fürsprechens Vaduz von Sippe als na dungen fudne, oder wof pg. 313. a. t) Jactura actionis advocationem, præbamento petenti, & pene inofficiose: agnide judicium defuisse in officie. testam.

QUA

Ad hunc

Ad Num

An Professores juris

Additio. Dicta debent intelligi de solo Principe, & supremis Magistratibus, quorum advocati existunt subditi: nam citra omnem veniam postulare possunt contra inferiores personas, licet forent magnates, aut judices illius judicii, in quo quis agit causarum patronum; licet etiam isti forte ex indulto Principis recipere solerent advocatos: debetur enim his solummodo reverentia, non fidelitas. Quapropter Wernerus Archiep. in ordin. Scabinali Trevirensi de anno 1400. jurare voluit quemvis advocationum, daß er demjenen, der ihn zuerst begehret, und ihn heiſchet, unverzüglich gereid sey, und ihme sein Wort getreulich thue, es gehe wider Scheffen, Weseler: mercatores: Bürger zu Trier, oder wer der sey, usgenommen des Fürsprechens Vatter, Mutter, Suster, Bruder, oder die ihne von Siptel als na wären, daß er es mit gelimpe, oder sust, nit dunen kudne, oder wolte. *Hist. Diplom. Trev. Tom. II. pag. 313. a.*

c) Jactura actionis ex hereditatum, ne hic imprudens advocationem, præbeat alicui, legatum ex tali testamento petenti, & propterea removeatur ab accusacione inofficiosi: agnovisse enim videtur, qui quale quale judicium defuneti comprehavit. l. ult. princ. ff. de in offic. testam.

QUÆSTIONES

Ad hunc Paragraphum.

Ad Num. 2. lit. k.

An Professores juris simul esse possint advocati?

Ad. Nee

R. Nec possunt, nec, si possent, expediret Reipublicæ litterariæ : *Non posse*, arguo ex cit. l. 6. §. ult. C. h.t. quæ nullum aliud officium à causidico vult simul geri, nequidem *Affessoris*, etiam in alio judicio, multò minus ergo *Professoris*; quæ sparta totum hominem occupat, siquidem muneri suo velit satisfacere : *Non expediret*; quia Professor propter assiduos labores academicos nec posset semper judiciales terminos respicere, & sic deberent protelari lites ; nec per multitudinem forensium negotiorum liceret ei ferè quidquam aliud in ornamentum rei literariæ extra tempus lectionum lucubrare, aut certè fatisceret brevi sub mole perpetuâ occupationum, fori simul & scholæ : interest autem boni publici, Professoribus esse sanitatem, vitamque longam : cùm non sint *muri*, quibus per ruinam eversis, paucos intra menses novus, isque semper melior, surrogari queat ; sed *arbores*, quibus excisis, non mox aliae ejusdem magnitudinis, ramorum, & fertilitatis substituentur : ut cœtera incommoda taceam, quorum non minimum est, quod puritas tradendi juris ab homine, pragmaticis scriptionibus assueto, rarissimè custodiatur, & obtentu inutilitatis ea, quæ subtilitate suâ scholaesticos vexant, præterirentur. Quare Sereniss. Elector Trevir. FRANCISCUS LUDOVICUS in ordinatis pro nostro Studio generali de anno 1722. salubriter constituit art. 8. Sollen diese Professores aller Syndicaten, Advocationen, und Vedienungen deren Partheyen sich gänzlich enthalten.

Ad

(०)

Ad num. 3.

An liceat judici, uni litigantium dare pro advo-
cato suum *domesticum*, sive *familiarem*, aut
commensalem?

R. *Affirm.* quin hæc sit justa recusandi judicis causa: ita
deciditur in Cap. 1. de off. jud. in fin. cui non obstat
Cap. 50. de appellat. nam sola commensalitas advocati
non fecisset suspectum judicem, nisi *proprium* *bujus*
fætum accessisset, idque illegale prorsus, dum parti,
contra quam suus commensalis patrocinabatur, præ-
fixit *terminum finiendæ* *appellationis*, id quod impro-
batur in hoc capitulo, non autem simplex admissio
commensalis advocati. Nec (2) Cap. 25. de off. jud.
de leg. nam in ejus casu merito perhorrescetur tam
Episcopus, quam ejus *Officialis*, quia ipse *actor* utrum-
que in judges à D. Papa postulaverat, & durante lite
fætus est *familiaris eorum*: affectus autem ex com-
mensalitate ad ipsam partem litigantem periculosior est
alteri parti, quam ad solum *advocatum partis*. Longè
alia, eaque justa suspicio esset, si filius patrocinari vel-
let coram *patre* *judice*.

Ad eundem num. 3. lit. b. 3.

An vasallus semper sit privandus feudo, si postu-
lare audeat contra suum dominum?

D

R. *Sem-*

R. Semper, sive hoc audeat in causâ civili, sive in criminali: Arg. II. Feud. 33. & Cap. 3. b. t. dummodo civilis causa sit modica, quo verbo hic non intellige litem *levis damni*, sed proportionati modi cum amissione feudi: cùm textus non dicat: *in causâ civili, etiam modicâ*: sed *in causâ civili modicâ*, i. e. non minimæ summæ, sed notabilis. Nam *modicum* non semper à paucō, sed quandoque etiam à modo, *aquo*, & *pari* deducitur, ut observat SPIEGEL in lexic. jur. civ. quo sensu *modicum damnum* vernacula exprimetur: ein ziemlicher Schaden. Huic resolutioni non obstant verba finalia cit. textūs: *Quidam tamen dicunt, in criminali non licere, in civili licere*: non enim per hoc istorum quorundam opinio communiori præcedenti præfertur; utpote, quæ civili, & naturali rationi conformior est: *Civili quidem, ut, ex quibus causis exhæredatio, donationis revocatio, & divortium procedit, ex his quoque feudi privatio, quæ ipsa in hoc etiam amplius aliquid habet, quam exhæredatio, & donationis revocatio; quod harum causa debeat esse una de expressis; è contra feudi ademptio procedat ulterius ex causis similibus his, quæ sunt expressæ*, II. Feud. 24. §. 2. *Naturali verò rationi, quia indignus est frui rebus illius, quem quis consilio, & auxilio spoliare suis contendit; estque hæc culpa longè major, quam dicere testimonium contra dominum; cùm testis non concludat, nec condemnari petat, sicut advocatus.*

§. 3.

De qual
i. Canon ult V.
la fama suspect
laudabilis artis
dæ præcipue
didatum togæ
bitas, existimat
ris intelligentia
posterioris velu
quibus modò.
2. Ac primò quid
integritas postu
alienum, quiq
tus sit, ne un
causa sciens vo
jurare omnes ju
quod improba si
ex mendacibus
scientes, prude
patrocinabuntu